

Τα τρόπαια και η σημασία τους

Του Παντελή Μπουκάλα

Λαοκολακέυοντες και αυτοκολακεύομενοι, οι εθνογονιδιολόγοι ισχυρίζονται ότι το αίμα μας είναι εμπλουτισμένο με φυλοξενίνη, αντιφατοιστίνη, νικηφορίνη και άλλες ευγενείς ουσίες. Ωσπου να πις εντοπίσουμε δύμως εργαστηριακά, ορθότερο είναι να μας απασχολήσει μια ουσία που κυκλοφορεί πράγματι στις φλέβες μας η υπερβολήν. Κύριο γνώρισμά της είναι να αιχάνεται όσο περισσότερο ρυπορεύουμε υπέρ του μέτρου, που υποτίθεται ότι αποτελεί τμήμα της πνευματικής μας κληρονομιάς. Κάθε φορά, λοιπόν, που ακούγεται το «μπρέν αγάν» ή το «λέτρον αρίστον», η υπερβολήν

ρέει εντός μας ποταμηδόν.

Η υπερροή αυτή καταρρίπτει κάθε ρεκόρ όταν πρακύπους σπουδαίες νίκες της Εθνικής ή κάποιου συλλόγου σε οποιοδήποτε άθλημα. Τότε η υπερβολήντη αντικαθιστά τη μελάνη γραφής των πρωτοσέλιδων τίτλων. Καθόλου παράξενο ή καινοφανές δεν ήταν, λοιπόν, που οι αθλητικές εφημερίδες δόξασαν τον θρίαμβο του ΟΣΦΠ στο Λονδίνο με εκφράσεις του τύπου «Ο Ολυμπιακός συγκλόνισε την Ευρώπη» ή «Αφρος άναυδο όλο τον πλανήτη». Και επειδή η Ευρώπη φάντηκε ανυπόληπτα μικρή, ο δε πλανήτης περιορισμένου όγκου, πρόσκυ-

ψε το διαστημικό: «Γονάτισε τα Σύμπαν».

Φυσικά και ενδιαφέρθηκε πολύ στην Ευρώπη, η μπασκετική εωραϊκή παράδοση της Ελλάς. Φυσικά και χειροκρότησε να γίνεται μια ομάδα που εκτός από τα λέγοντα, διμισέται το απόγοινο προστέοντα.

των στρατευμένων στον ΠΑΟΚ
πν ΑΕΚ ή τον ΠΑΟΚ, θα διαπίστωνες πως η νίκη του Ολυμπιακού
ακού δεν αναγραφόταν πουθενά ή υπήρχε μια δυσδιάκριτη ειρωνική αναφορά στα χαμπλά.
Εγώ, όλης, ο πανευρωπαϊκός

κάρδες Ελληνες, και επειδή αντι-
της συντριβής που προμήνυε
το πρώτο δεκάλεπτο, ήρθε γε
αποστομωτική κατοστάρα. Επι-
πλέον: Οι Ολυμπιακοί χάρηκαν
με την καρδιά τους όπως δεν
χάρηκαν το προηγούμενο Βρά-
δυ, με τον τελικό του ποδοσφα-
ρικού Κυπέλλου. Η κατάφωρη
διαιτητική αδικία εις βάρος του
αντιπάλου μόνο τους πωρωμένες
νους δεν ενοχλεί.

τη χαρά, είπε πως η νίκη της ομάδας του δείχνει πως η Ελλάδα είναι εδώ, κι ας θέλουν κάποιοι να την πατήσουν. Το να το λέει αυτό ένας παίκτης που μόλις θριάμβευσε είναι φυσικό. Οι πολιτικοί, όμως, φρονιμότερο είναι να μένουν στα συγχροτήρια και να μην προχωρούν σε επικολυρικές γενικεύσεις και προτροπές. Έχουμε, άλλωστε, ακόμα πν την πικρή γεύση από το «ελληνικό καλοκαίρι του 2004»: το μεν Γιούρο κάθε άλλο παρά καθάρισε το ποδόσφαιρό μας, η δε μέθι των υπερσπάταλων Ολυμπιακών μάς προκάλεσε χανγκάθερ διαρκείας. Και ζημιά ανυπολόγιστη.

Πρώτα η υπουργός, μετά η Παιδεία

Ε, όχι, αυτό παραπάνε! Χάσαμε το μέτρο. «Μιλάει και η Διαμαντοπούλου». Αυτόν τον αυτοσαρκαστικό τίτλο διάλεξε για να δημιουργεί τις απόψεις της για την εκπαίδευση. Ο αυτοσαρκασμός υπάρχει μόνο στον τίτλο. Από κάπως ακολουθιούν απόψεις, προτάσεις και διαπιστώσεις, από αυτές που μπορεί να διατυπώνει ένας αντιπολιτευόμενος. Με απόλυτη σοβαρότητα αναφέρεται στα δεινά της εκπαίδευσης σαν να υπνεί τις ευκαιρίες να διαρρήγει.

Τολμά λοιπόν η πρώτη υπουργός, τολμά να αναφέρεται σε «ανεκδίηπτο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων, που ακυρώνει το Λύκειο και ενισχύει την παραπαιδεία». Τι έκανε λοιπόν η μανδάμ για να βελτιώσει το ανεκδίηπτο σύστημα; Μήπως ακύρωσε τις εισαγωγικές; Μήπως άλλαξε την ύπο; Μήπως ανέθεσε τη συγγραφή νέων βιβλίων;

Όχι, αυτά δεν τα έκανε αλλά πλήρωσε πανάκριβα έρευνές περί των εκπαιδευτικών. Πήγαιναν οι δημοσκόποι στις λαϊκές αγορές και ρωτούσαν την κάθε κυρά Καλή για τα πανεπιστήμια. Ετσι μάθαμε τι θέλει η «κοινή γνώμη» για την ανώτατη εκπαίδευση. Επίσης δόθηκε

μεγάλο σημασία στη δημοσιογραφική κριτική. Σημειώνει για τις ιδέες της η υπουργός: «Υποστηρίχθηκαν από σημαντικό μέρος των ΜΜΕ». Αφού εγκρίνουν οι παντογνώστες δημοσιογράφοι, τότε είναι και σωστές. Η Άννα Διαμαντοπούλου αντιμετωπίζει τον εαυτό της ως πολιτικό προϊόν, σαν αναψυκτικό που εκλέγεται. Είναι λογικό λοιπόν να δίνει μεγάλη βάση στα σύνθημα: «Πρώτα ο μαθητής». Το επαναλαμβάνει για να μην το ξεχάσουμε. Σύνθημα που μπορεί να ανταγωνιστεί άλλα, εξίσου πιασάρικα: «Μην την πείτε, λουστείτε». «Εκαστος στα είδος του και η Άννα στην εκπαίδευση». Βρίκε λοιπόν την ευκαιρία να πρώνη υπουργός, τώρα που υπάρχει κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα, βρίκε την ευκαιρία να μιλήσει για να πει «Δείτε τι καλή που ήμουν». Φτιάχνει τον κατάλογο όχι της μεταρρύθμισης αλλά των αυτονόητων. Δηλώνει ως επίτευγμα ότι κατέγραψε την κατάσταση. «Έγινε αποτύπωση του αριθμού των εκπαιδευτικών, των σχολείων, των τμημάτων, του μαθητικού δυναμικού». Το λέει στα σοβαρά, ότι τούτο είναι δουλειά υπουργού και ότι δεν το ανέθεσε στη γραμματέα της.

Η πρώνυμη υπουργός συνεχίζει τον απολογισμό της σημότης λέγοντας ότι επί των πημέρων της έγιναν αντικειμενικές οι προσλήψεις. Δεν της είνε πειθαρχικός κανένες ότι εδώ και χρόνια γίνονται διαφωνίσματα για τον διορισμό καθηγητών, όπως γίνονται για όλους τους υπαλλήλους του Δημοσίου. Γράφει και κάτι αλλο με περιφράνεια, κάτι που ίσως να είχε οικονομικά αποτελέσματα, κάτι που ίσως να ήταν απαραίτητο, όμως δεν είναι για να καμαρώνει κανένες: «Εκλεισα 2.000 σχολεία».

Η Αννα Διαμαντοπούλου στο δημοσίευμα της προλαμβάνει εκείνους που θα την κατηγορήσουν. Αναφέρει: «Ξέρω τον αντίλογο που θα δεχθώ [με ή χωρίς ακρόπτες]: μιλάς εσύ που ψήφισες το μνημόνιο, που δεν είκαν τα παιδιά βιβλία. Ναι μιλώ εγώ, που ψήφισα συνειδητά το μνημόνιο, γιατί ήταν η μόνη λύση για τη αποτροπή της κατάρρευσης της χώρας, εγώ που αφού δεν το πρόλαβα, ανέλαβα προσωπικά την ευθύνη για τα βιβλία». Να θυμίσουμε επακριβώς τη δήλωση: «Ο επιμερισμός των ευθυνών θα γίνει με ακριβοδίκαιο τρόπο». Ταυτόχρονα μιλούσε σε όλους για σαμποτάζ στον Οργανισμό Διδακτικών Βιβλίων.

Νέοι Εφιάλτες στη μαρτυρική Κύπρο

Οι «φωνές» για άρον άρον διευθέτηση του Κυπριακού αυξάνονται εσχάτως και βεβαίως δεν είναι καθόλου τυχαίο το αιδιάψευστο γεγονός ότι Ελληνοκύπριοι είναι αυτοί που ζητούν από ένους διπλωμάτες να θέτουν ως «τροφή για σκέψη» στις διπλωσίες και τις ενημερώσεις τους πνη απαράδεκτη θέση ότι η επίλυση του πολιτικού προβλήματος της νήσου θα τερματίσει αυτόματα την οικονομική κρίση. Πρόκειται για σκέψεις πολιτικών αποτεώνων.

Η προσέγγιση αυτή είναι θλιβερή και ανόπτη και συγχρό-νως άκρως επικίνδυνη, διότι ουσιαστικά ασκείται εκβιασμός στον κυπριακό λαό. Του «καλλιεργούν» τεχνόπεντως ότι πλύση θα του εξαλείψει και τα οικονομικά προβλήματα. Λένε ψέματα και έχω πολλά επιχειρήματα για να αντιμετωπιστεί ο τυφώνας που δημιουργούν οι εν λόγω Ελληνο-κύπριοι σε συνεργασία με τους ξένους. Εάν το 2004 απαιτούνταν 4-5 δι-σεκατομμύρια ευρώ για να αντιμετωπιστούν τα θέματα που πρόεκυπταν από τη λύση με βάση το φιλοτουρκικό σχέδιο Ανάν, το 2013 θα απαιτηθούν τουλάχιστον τριπλάσια. Και ιούτε η Κύπρος τα διαθέτει, ούτε οι Ευρωπαίοι είναι διατεθειμένοι να τα προσφέρουν, όπως κατέδειξε ο πρόσφατος εξαναγκα-σμός του «κουρούματος» των ανασφάλιστων καταθέσεων.

ECONOS

στις τράπεζες Λαϊκή και Κύπρου. Εκτός εάν τα διαθέσει π. Τουρκία, οπότε ο καθένας μπορεί να φανταστεί τι θα συμβεί στην Κύπρο και στους Ελληνες που ζουν εκεί από αρχαιοτάτων χρόνων. Στην κυβέρνηση Αναστασιάδη υπάρχουν δύο σχολές σκέψης, μία των ανόπτων προεδρικών συμβούλων και μία των συνετών που αντιπροσωπεύει ο υπουργός Εξωτερικών, Ιωάννης Κασουλίδης. Εάν προσθέσουμε και το ισχυρότατο νέο πόλο στον Δημοκρατικό Συνα-γερμό, που αντιπροσωπεύει η «εθνικιστική» σχολή του νέου προέδρου ΑΒέρωφ Νεοφύτου, τότε είμαστε ενώπιον μιας «τριγλωσσίας». Η εδώ και τώρα λύση, που υποστηρίζεται από τους Βρετανούς και τις Βρυξέλλες, είναι η xειρότερη. Δεν θα λύσει ούτε το πολιτικό πρόβλημα ούτε το οικονομικό. Αντίθετα, η προσέγγιση του κ. Κασουλίδη είναι η καλύτερη: Με την «πατάτα» της οικονομίας να κατακαίει τα πάντα, οι διαπραγματεύσεις πρέπει να περιμένουν.

Η ΑΥΓΗ

Οι μύθοι του Μαξίμου

Τρία ανοικτά μέτωπα απασχολούν τη συγκυβέρνηση. Η απεργία των καθηγητών [ευελπιστούσε ότι η ενεργοποίηση των κοινωνικών ανακλαστικών θα απέτρεπε απεργιακές κινητοποιήσεις, τελικά τους επιστρέψει], το νομοσχέδιο για τον ραπανόμ και την ξενοφοβία [έχει δημιουργήσει τριβές και εντάσεις σε Ν.Δ. και συγκυβέρνηση] και η πορεία της οικονομίας που, ανεξάρτητα από δηλώσεις, δεν πάει καθόλου καλά.

Η συγκυβέρνουσα γνωρίζει ότι οι μύθοι που προσπαθεί να δημιουργήσει μέσω δημοσιευμάτων και εκπρήσεων οίκων αξιολόγησης μπορούν να καταρρεύσουν από ασήμαντη αφορμή και, κυρίως, από την ίδια την πραγματικότητα Το Μαξίμου γνωρίζει ότι η σκληρή καθημερινότητα για τους πολίτες είναι παρούσα και θα διαρκέσει χρόνια - «η κατάσταση θα παραμείνει δύσκολη για χρόνια», δηλώνει ο Μ. Φέκτερ, υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας [Βήμα 12.05.13]. Η συγκυβέρνηση γνωρίζει ότι οι μύθοι που προσπαθεί να δημιουργήσει μέσω δημοσιευμάτων και εκπρήσεων οίκων αξιολόγησης [που είναι και σύμβολοι με υψηλότατες αμοιβές στο ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας...] μπορούν να καταρρεύσουν από ασήμαντη αφορμή και, κυρίως, από την ίδια την πραγματικότητα.

Συγκεκριμένα

Ανεργία: Επίσημα, τον Φεβρουάριο του 2013, έφτασε στο 27% [1.320.189 άτομα]. Αυξήθηκε, δηλαδή, κατά 5,1% μέσα σε 12 μήνες! Ένας στους τρεις Ελλήνες είναι άνεργος, ενώ ειδικά στους νέους [15-24 ετών] η ανεργία κατέρριψε κάθε αρνητικό ρεκόρ - «εκτινάχθηκε» στο 64,2%! Σ' αυτούς τους ανέργους θα προστεθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι που θα απολυθούν, καθώς και αρκετές κιλάδες τραπεζικοί [«περίσσευμα» από την αναδιάταξη του τραπεζικού συστήματος]. Η συγκυβέρνηση θέλει να οδηγήσει στην ανεργία και εκατοντάδες αναπληρωτές καθηγητές. Την ίδια ώρα, ο υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης δηλώνει ότι «αρχίζει πλέον να αποκλιμακώνεται η ανεργία» γιατί τον Μάρτιο έγιναν 22.856 απολύσεις και 37.826 προσλήψεις. Ξεχνά, βέβαια, να αναφέρει ότι το «θετικό πρόστιμο» οφείλεται σε προσλήψεις εποικιακών υπαλλήλων, ενώ δεν υπολογίζει στους ανέργους όσους «δουλεύουν» έστω και μία μέρα τον μίνα! Πρωτογενές πλεόνασμα ή έλλειψμα: Το υπουργείο Οικονομικών ανακοινώνει πρωτογενές πλεόνασμα 967 εκατ. ευρώ για το πρώτο τρίμηνο του 2013, όταν εκκρεμύνουσαν επιστροφές φόρων παρελθόντων ετών ύψους 570 εκατ. ευρώ και ληπτήρόθεσμες οφειλές 7,9 δισ. ευρώ! Την Παρασκευή ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Χρ. Σταϊκούρας παραδέχθηκε ότι υπάρχει πρωτογενές έλλειψμα 2,4 δισ. το πρώτο τετράμηνο του 2013. Παράλληλα, η συγκυβέρνηση, για να παρουσιάσει πρωτογενές πλεόνασμα, όχι μόνο έχει προχωρήσει σε εσωτερική στάση πληρωμών, αλλά χρηματοδοτεί και τις τρέχουσες κρατικές δαπάνες με εθνικό δανεισμό. Αυτή η εικονική συγκράτηση των δαπανών οδηγεί αναπόφευκτα σε αύξηση του δημοσίου χρέους, ενώ δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η ωραιοποίηση των δημοσιονομικών στοιχείων γίνεται με την συνχρόνη τα τούρκικα για εσωτερική κατανόηση.

Ειδικός φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης. Οι διαρροές της συγκυβέρνησης, αλλά και οι διώλασεις αρμοδίων [Φ. Κουβέλης: Στόχος της «μείωσης του ΦΠΑ στην εστίαση, τη μείωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης» (Εφημερίδα των Συντακτών, 03.05.13)] προκειμένου να συντηρηθεί το κλήμα ευφορίας, διαψεύδονται από τον ίδιο τον υπουργό Γ. Στουρνάρα που απέκλεισε τη μείωση των φόρων στα καύσιμα λέγοντας ότι «δεν είναι ευπόκιτη σε αυτή τη φάση, δεν την επιτρέπει η πορεία των εαριδίων».

Μείωση ΦΠΑ στην εσίδιση: Είναι εβδόματος υπάρχει εμπλοκή, μια και η μείωση θα συζητηθεί με την τρόικα τον Ιούνιο. Ο Γ. Στουρνάρας δηλώνει ότι η μείωση των φόρων είναι επιθυμητή, αλλά στην παρούσα φάση δεν είναι εφικτή, γιατί τα έσοδα είναι «λίγο xειρότερα από τους στόχους». Η μείωση του ΦΠΑ στην εσίδιση [από το 23% στο 13%] θα συζητηθεί με την τρόικα τον Ιούνιο, ειρώνει «έμπιστη ενήργη στόχους στα έσοδα».